

***Leven in de Goddelijke Wil en in Hem handelen,
is de transfusie van de Schepper in het schepsel.***

Mijn dochter,
stop met je te verwonderen.

***Leven in de Goddelijke Wil en in Hem werken,
-is de transfusie van de Schepper in het schepsel.***

Tussen het Goddelijke Werk en het werk van een schepsel is er een oneindige afstand.
Het schepsel leent zichzelf aan haar God om Hem grote dingen te laten doen.

Zoals de materie van het licht zichzelf leende aan het Goddelijk Fiat in de Schepping,
zo vormde Hij de zon, de hemel, de sterren, de zee en alle dingen
- waarin het hoogste Fiat weergalmde, en de ganse Schepping.

We zien Zijn Wonderen in de zon, het hemelgewelf, de zee, de aarde die door het Fiat tot
leven werden gewekt en bezielde.

Zij zijn een eeuwig en prachtig schouwspel van wat mijn Wil kan doen en doet.

Met de ziel gebeurt hetzelfde als met de gedaante van de hostie.

Die leent zichzelf, hoewel ze materie is,
-om bezielde te worden met mijn sacramenteel Leven.

De voorwaarde is dat de priester dezelfde woorden uitspreekt als Ik uitsprak
bij de instelling van het Heilig Sacrament.

Deze woorden waren bezielde door mijn Fiat dat de scheppende Kracht bezit.

Hierdoor schiep Ik, Schepper van Hemel en aarde, Mezelf in een stukje brood.

Uiterlijk is de hostie hetzelfde, een stukje brood.

Maar de substantie van dit brood is gewijzigd. De hostie is niet meer een stuk materie -
brood - maar zij heeft in zich een Goddelijk Leven, Mijzelf, God en Mens.

De gedaante van de hostie, het brood, is nu een sluier die mijn Godheid verbergt.

Je kan over de hostie zoveel woorden uitspreken als je wil.

Als (Ingeval) de woorden niet *deze weinige woorden zijn die door het Fiat zijn vastgesteld*,
dan blijft mijn Leven in de Hemel en de hostie blijft de ruwe materie die ze is.

Hetzelfde gebeurt met de ziel.

Zij mag doen, zeggen, lijden wat zij wil. Maar als zij dit niet doet in mijn goddelijk Fiat,
dan blijven deze dingen eindig en waardeloos.

Als de ziel echter leeft in Hem, dan zijn haar werken, haar woorden en haar lijden,
als sluiers die haar Schepper verbergen.

En de Schepper van Hemel en aarde, bedient zich van deze sluiers
om werken te verrichten die Hem waardig zijn.

En Hij legt in haar zijn Heiligheid, zijn Kracht, en zijn oneindige Liefde.

Daarom kan niemand zich vergelijken met een schepsel waarin mijn Goddelijke Wil leeft,
regeert en heerst – hoe groot ook de dingen zijn die gedaan worden.